

Indenfor de afstukne rammer har PAH været overordentlig omhyggelig i sin søgning, ligesom den bibliografiske behandling af de enkelte numre er meget tilfredsstillende; sidetal, publiceringssted og -form, senere udgavers bibliografiske forhold til tidligere oplysninger er minutiøst. Ved adskillige numre tilføjer PAH noter med oplysninger af forskellig art – i nogle tilfælde drejer det sig om rent bibliografiske oplysninger, i andre om f. eks. filologihistoriske informationer af undertiden stor selvstændig værdi.

Bibliografien er let at finde rundt i; PAH følger stort set det systematiske skema, som også kendes fra *L'Année Philologique* (som dog, i modsætning til PAH, medtager bidrag til fagets historie), og hvor man er i tvivl om et arbejdes placering, hjælpes man godt på vej ved hjælp af talrige krydshenvisninger. Bogen er udstyret med hele seks indices (hvoraf især II–IV bøder på savnet af et *index nominum antiquorum*), og er desuden forbavsende fri for henvisnings- og trykfejl. Af egentlige bibliografiske forglemmelser synes nogle af de mere iøjnefaldende at kunne lokaliseres til treåret 1968 til 1970 (således Minna Skaftø Jensens Hovedlinier i de sidste årtiers Homerforskning, Kbh. 1968, og Povl Johs. Jensens Sokrates, Kbh. 1969 og Niels M. Saxtorphs Cæsar som hærfører, Kbh. 1970).

PAHs bibliografi vil ganske givet vise sig særdeles nyttig i mange sammenhænge; men man kan næppe betragte titlerne i bibliografien som et fuldgyldigt billede på udviklingen af den klassiske filologi i Danmark, dels fordi en række centrale værker stadig må søges bibliografisk ad anden vej (primært i Danmark og Antikken), dels fordi ikke så få danske klassiske filologer ikke har defineret deres fag helt så strengt som PAH. – Man kan undre sig over, at PAH i sin bibliografi, der jo netop pointerer det danske i en iøvrigt international disciplin, har taget så lidt hensyn til netop det specielt danske i vurderingen af den klassiske filologis mål og midler.

Erik Petersen

The Record Interpreter. A Collection of Abbreviations, Latin Words and Names used in English Historical Manuscripts and Records. Compiled by Charles Trice Martin. Dorking, Kohler & Coombes, 1976. £ 6.

Det er ikke overdrevet, når forlaget på omslagets inderside skriver, at dette arbejde »is back in print at last«, for C. T. Martin daterede forordet til sin 2. forøgede udgave, som har dannet grundlaget for det fotografiske optryk, til »april 1910«, og bogen har været uopdrivelig i årtier. Den er det engelske modstykke til Cappellis leksikon og til forkortelsesafsnittet i Prou's *Manuel de paléographie*. Den er samtidig det bedste hjælpemiddel til det særegne eksperiment, som englænderne kalder »the record type«. Den engelske Record Commission gennemførte i begyndelsen af 1800-tallet at trykke dokumenterne med en typografi, som med stor tilnærmelse skulle gengive teksterne, således som de fremtræder med tidens forkortelser, det måtte være det allernøjagtigste; men i sin storartede iver for nøjagtigheden lod man læserne i stikken, for uden hjælpemidler kunne kildeudgaverne ikke benyttes! Her udfylder Martins bog et særligt behov, for hans forord indeholder tillige en redegørelse for, hvorledes »dokumenttypografien« skal forstås, hvorledes man behandler den i alfabetisk henseende, og hvilke forkortelser der gengives med særtyper. Herefter følger forkortelsesleksikon'et, delt op i latinske og franske forkortelser i engelske sammenhænge, ialt 176 tospaltede sider. Resten af bogens 464 sider fordeles mellem et middelalderlatinsk glossar, en alfabetisk liste over engelske stednavnes latinske former, eks.vis *Bellum* = Battle (Abbey) el. *Lomundus* = Loch Lomond, samt over engelske familienavnes latinske former m. m. Derved bliver arbejdet på sin særegne måde et nyttigt supplement til Cappelli og Prou.

Herluf Nielsen